

Moskva Sikkerhedskonference: Russisk forsvarsminister påpeger atomtrussel fra NATO

16. apr. 2015 – I en tale til den 4. Moskva-Konference om International Sikkerhed påpegede den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag den atomtrussel, som NATO, gennem opstilling af taktiske atommissiler i Østeuropa, har udgjort. »Geografien i deres øvelser – udelukkende alliancens østlige flanke og de arktiske områder – er bevis for deres anti-russiske holdning«, sagde han.

»NATO-lande, der ikke har atomvåben, deltager i øvelser, hvor de øver sig i at bruge amerikanske, taktiske atomvåben, der er opstillet i flere europæiske stater«, sagde han. Han mindede tilhørerne om anvendelsen af amerikanske atomvåben mod Hiroshima og Nagasaki den 6. og 9. august 1945 og sagde: »Jeg kan kun gætte på, hvad konsekvenserne af en tilsvarende appetit for at anvende atomvåben ville have medført for Europa, hvis den amerikanske hær havde anskaffet dem lidt tidligere«, idet han hentydede til amerikanernes mulige anvendelse af atomvåben mod Tyskland, hvis disse våben dengang havde været tilgængelige.

Ligeledes i en tale til konferencen gav lederen af det National-Europæiske Fællesskabsparti med base i Belgien, Luc Michel, udtryk for en lignende bekymring. Han sagde, »Rumænien er i færd med at transformere sig til en platform for aggression mod Rusland« og tilføjede, at lande som Polen, Bulgarien og nogle baltiske stater også er i færd med at følge i NATO-strategiens fodspor, rapporterede *International Business Times* i dag.

Under det USA/NATO-ledede ballistiske missilforsvarssystem (BMD) vil det amerikanske forsvarsagentur installere et Aegis

landbaseret BMD-kompleks i Rumænien i 2015, og et lignende system i Polen vil blive kommissioneret i 2018. Lignende NATO-BMD-systemer med en blanding af radarer og interceptorer vil også blive placeret i Tyrkiet og Spanien.

Foto: Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu taler på Moskva-Konferencen for International Sikkerhed 2015.

Stop 3. Verdenskrig: Russiske spændinger stiger i Baltikum

13. apr. 2015 – USA har indgivet en officiel klage til Rusland over russisk afvisning af et amerikansk RC-135U rekognosceringsfly over Det baltisk Hav i sidste uge. USA klager over, at det russiske Su-27 afviste det amerikanske fly med stor fart bagfra, og dernæst fortsatte med to gange at passere meget tæt forbi flyet med anvendelse af »farlige og uprofessionelle manøvrer«. »Uprofessionel indgriben i luften kan potentielt skade alle de involverede fly. Hvad der er vigtigere, så kan en enkelt pilots ansvarsløse handlinger potentielt set optrappe spændingerne mellem lande«, sagde talsmand for Pentagon Mark Wright til *Associated Press*. »Denne aktivitet i luften finder sted i sammenhæng med et ændret sikkerhedsmiljø i betragtning af Ruslands aggression over for Ukraine«, sagde han.

Talsmand for det russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, sagde den 11. april, at det russiske flys afvisning lanceredes efter at »russiske luftforsvarsradarer registrerede et uidentificeret fly over Det baltiske Hav, som var på en stabil kurs mod den russiske statsgrænse«, og at der ikke var rapporteret om nogen nødsituation under det

amerikanske rekognosceringsflys flyvning, mens det russiske fly passerede det amerikanske fly. »Med hensyn til vurderingen af vore piloters professionalisme, så er det udelukkende den russiske kommandos kompetenceområde at vurdere dette«, sagde Konashenkov. »Desuden må amerikanske rekognosceringsfly kun foretage selv 'ordinære' flyvninger tæt ved USA's grænser.«

Defence News rapporterer i et par historier i løbet af weekenden om den militære oprustning i Det baltiske Hav og Sortehavet fra begge parters side, at »den primære motivering, der driver Moskvas militære oprustning omkring Det baltiske Hav og i det Høje Nord, er deres urokkelige opfattelse af, at landet er omringet af en fjendtlig militæralliance, NATO, med sine 28 medlemmer.« Typisk for denne type dækning gør *Defense News* sig aldrig den ulejlighed at overveje, hvorfor russerne har denne opfattelse. Kunne det have noget at gøre med NATO's udvidelse mod øst siden 1990'erne og dets inddæmning af Rusland med missilforsvar? Netop nu har USA 14 F-16-kampfly udstationeret i Estland, sammen med en brigade med pansrede mandskabsvogne, med omkring 3.500 tropper med tanks og artilleri i alle de tre baltiske lande, et dusin F-15-fly i Bulgarien og et dusin A-10-fly i Rumænien, sammen med et mindre antal tropper på jorden, der deltager i øvelser. Alt imens man himler op om russiske bombefly, så er, til sammenligning med alt dette, den russiske militære tilstedeværelse inden for hundreder af mil fra USA's territorium, nul.

Foto: Et amerikansk RC-135U rekognosceringsfly.

POLITISK ORIENTERING den 11. april 2015: Verden efter Danmark gik med i Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank

Med formand Tom Gillesberg

Rusland siger, USA/Nato opfinder grunde til missilforsvar i Europa efter Iran-aftale

11. april 2015 – Det Russiske Udenrigsministeriums Informations- og Pressekontor udstedte 10. april en erklæring i respons til erklæringer fra regerings- og embedsfolk fra USA og NATO om, at aftalen om atomkraft med Iran ikke vil ændre NATO's planer om missilforsvar i Europa. Erklæringen på Udenrigsministeriets hjemmeside lyder:

»Vi ser, at mens fremskridt med hensyn til Irans atomprogram i realiteten bliver tydeligere, så forsøger Washington og Bruxelles at opfinde nye grunde til deres missilforsvarsprogram.«

»Dette bekræfter endnu engang, at referencerne til 'den iranske trussel' i dette tilfælde blot er et skalkeskjul, alt imens det virkelige mål med at skabe anti-missilpotentialitet er noget helt andet«,

lyder erklæringen. Erklæringerne om, at missilforsvarsskjoldet i Europa ikke er rettet mod Rusland,

»ser derfor mindre overbevisende ud«, understreger erklæringen.

Erklæringen citerer Obama for, i sin tale i Prag i 2009, at sige, at, hvis »den iranske trussel« elimineres, vil drivkraften bag opbygningen af missilforsvarssystemet i Europa bortfalde. Erklæringen siger derfor:

»USA's og NATO's åbenbare mangel på villighed til at tage de positive tendenser i løsningen af det iranske atomspørgsmål i betragtning bekræfter vores konklusion om, at missilskjoldet, der er under opstilling i Europa, har anti-russisk karakter.«

Andre hændelser og provokationer fortsætter i mellemtiden. Mens der ikke har været nogen russiske flyvninger med bombefly ud for USA's eller Europas kyster i de seneste uger, så fortsætter amerikanske rekognosceringsflyvninger nær ved Rusland, og den 7. april var der en hændelse med nærkontakt over Det baltiske Hav.

»Et amerikansk RC-135U, der fløj en rutinerute i internationalt luftrum, blev afskåret af et russisk Su-27 Flanker på en risikabel og uprofessionel måde«,

sagde talskvinde for Pentagon, Eileen M. Lainez. Hun tilføjede, at USA vil tage denne hændelse op med Rusland »gennem de passende diplomatiske og officielle kanaler«.

Foto: Aegis missilforsvaret til søs, en del af missilskjoldet

Rusland indbyder USA til at deltage i Sikkerhedskonference i Moskva

10. april 2015 – Det Russiske Forsvarsministerium ville byde USA's deltagelse i den kommende Sikkerhedskonference i Moskva, der er fastsat til 16.-17. april, velkommen. »Vi vil være meget glade for at se vore amerikanske venner til denne konference«, sagde viceforsvarsminister Anatoly Antonov under et interview på Rossiya 24 TV, rapporterer TASS. Antonov sagde, at han forventer deltagelse af 400 delegerede fra 70 lande, på trods af USA's pres for det modsatte, inklusive forsvarsministeren fra NATO-medlemslandet Grækenland, der er blandt de 15 forsvarsministre, der foreløbig har bekræftet deres deltagelse.

Samtidig indikerede den russiske præsident Vladimir Putin, at Rusland ikke vil slække på sine forsvarsforholdsregler. »Vores indsats og forholdsregler for at styrke forsvarspotentialet vil fortsætte systematisk og vedholdende«, sagde han under en ceremoni for forfremmelse af seniormilitærofficerer og andre officerer i Kreml i går. »Vi er alle sammen bevidste om, at dette udgør en betydningsfuld faktor for Ruslands suveræne udvikling, og en forudsætning for et fredeligt og roligt liv for millioner af vore borgere.« Han sagde også, at Rusland ville »fortsætte med at styrke sin sikkerhed« og samarbejde med »stater, der søger fred, stabilitet og udvikling« blandt det voksende potentiale for konflikt i regioner, der er af strategisk vigtighed for Rusland. Putin sagde, at flere lande

var i færd med at transformere deres politik hen imod aggressive handlinger. »Som et resultat heraf kommer der trusler, som vi ikke kan ignorere«, tilføjede han.

Foto: Amerikanske faldskærmstropper med base i Estland gennemfører deres første øvelser med faldskærmsudspring fredag (10. april), meddelte Estlands Forsvarsstyrker ([Sputnik News](#)).

Gribende rapport fra Ukraines Natalia Vitrenko:

»Lad os stoppe dette mareridt, og vende os mod opbygning af ting«

Jeg håber inderligt, at fredelige initiativer vil sejre. Jeg håber inderligt, at dette mareridt i Ukraine kan standses, og at Ukraine vil få mulighed for at bruge sit enorme potentiale, sine intellektuelle, industrielle og videnskabelige kapaciteter. De findes stadig væk. Menneskene er stadig i live. Jeg håber, at Ukraine kan vende sig mod opbygning af ting, og, sammen med Rusland, og Europa, og Kina, bygge nye landbroer, og den Nye Silkevej, og programmet for at udvikle Månen, og så videre.

Natalia Vitrenko, parlamentsmedlem (1994-2002), leder af Ukraines Progressive Socialistparti, havde følgende videoindslag på Citizens Electoral Council (CEC) (LaRouche-bevægelsen i Australien), konference 28.-29. marts 2015,

Melbourne, med titlen: »Verdenslandbroen: Fred på Jord, og i mennesker en velbehagelighed«.

Video af alle konferencens indslag kan ses her:
<http://cecaust.com.au/2015conference/>

(Optaget 19. marts, Kiev)

»Kære deltagere på konferencen! Det er mig en stor glæde at sende jer mine hilsner. I er samlet i dag i Australien, der ligger meget langt væk fra vores eurasiske kontinent, og I har et vidunderligt emne for jeres konference: helliget fred. I diskuterer nye, unikke investeringsprojekter, den Nye Silkevej, Verdenslandbroen. Og I er overbevist om, at der vil komme fred på Jord, og I har dedikeret jeres håb og forhåbninger til dette. Dette er vidunderligt! Og tro mig, det er, hvad alle, mentalt raske personer i verden ønsker.

Det er med stor beklagelse at jeg må sige, at mit land Ukraine i dag ikke er en del af denne proces. I mit land er der en borgerkrig i gang. Mit land er underkastet en overlagt, vedvarende og brutal ødelæggelse.

For ikke så længe siden, kun femogtyve år siden, var Ukraine at finde blandt de ti mest udviklede lande i verden, målt ud fra BNP pr. person. Ukraine producerede 2 % af verdens BNP på daværende tidspunkt. Ukraines BNP pr. person lå 11 % over verdensgennemsnittet. Ukraine havde flere end 360 større industrianlæg. Ukraine var et avanceret, agro-industrielt land. Vi havde fabrikker, der byggede raketter, vi havde skibsbyggeri og produktion af fly, biler og lokomotiver. Ukraine har mere end 20 % af verdens reserver af løssjord. Vi havde fremragende høstudbytte, og der var ingen, der sultede. Vi havde gratis uddannelse og gratis sundhedsydelser. Vi kunne have børn og give dem en opvækst i fuld tillid til, hvad morgendagen ville bringe.

Men Sovjetunionen blev ødelagt. Det blev ødelagt af Kommunistpartiets elite, der degenererede og ønskede at tage det i eje, der i realiteten var nationens fælles rigdom. De ønskede kun at sørge for deres egne børn og børnebørn.

Ukraine har eksisteret som uafhængig nation i 24 år. Hvad har mit land så fået ud af denne såkaldte uafhængighed? I dag repræsenterer Ukraines BNP kun 0,5 % af verdens BNP. Det var på 2 %, nu er det 0,5 %. Pr. person er Ukraines BNP US\$ 4.000, mod verdensgennemsnittet på US\$ 10.500. Det ligger således nu 60 % under verdensgennemsnittet. Vi lå på 11 % over verdensgennemsnittet, og nu ligger vi på 60 % under det.

Hvad skyldes dette? Det skyldes, at de økonomiske bånd til de fabrikker og regioner, sammen med hvilke vores økonomi var blevet udviklet i årtier, blev brudt. Det vil først og fremmest sige Rusland, Belarus og de tidligere Sovjetrepublikker. Tallene fortæller historien. Den forventede, gennemsnitlige levealder i vores land er faldet med to år i løbet af disse femogtyve år. Den var 72, nu er den 70. Mænd i Ukraine bliver i gennemsnit 62 år. Befolkningen er ved at uddø. I 1990 havde Ukraine en befolkning på 52 millioner mennesker. Nu er der 43 millioner tilbage, eksklusive Krim. Ukraine har mistet Krim.

Den primære årsag er den reformpolitik, der blev gennemtvunget af Den internationale Valutafond (IMF). Denne reformpolitik betød en privatisering af statslig ejendom, der overgik på hænderne af et nyt oligarki. Dette oligarki trives rigtig godt. Deres familier lider ikke under fattigdom. Reformpolitikken afsluttede statslig, lovmæssig regulering af eksport og import. Kommerciel bankvirksomhed bredte sig hurtigt, og bankmafiaen begyndte at tjene penge på Ukraines problemer. Bankmafiaen er heller ikke forarmet. Den lever ganske godt. IMF's reformpolitik foreskrev en økonomisk model med billig arbejdskraft. Niveauet for eksistensminimum, mindsteløn og pensioner blev holdt nede, og det er grunden til, at det overvejende flertal af befolkningen er forarmet.

Ifølge ombudsmanden for menneskerettigheder levede 80 % af den ukrainske befolkning i 2011 under den fattigdomsgrænse, som FN fastsætter for Central- og Østeuropa, samt lande i Fællesskabet af Uafhængige Stater. Denne fattigdomsgrænse udgør US\$ 4,30 pr. dag. 80 % af den ukrainske befolkning modtog mindre end det, på daværende tidspunkt. Hvordan ser det så ud nu? Jeg vil fortælle jer, hvordan det står til nu.

Ukraine blev konfronteret med valget mellem enten at integrere sig med Rusland, Belarus og Kasakhstan – Toldunionen, eller med Den europæiske Union. Det, man måtte gøre, var at afveje og analysere disse forskellige valgmuligheder. Og de blev analyseret. En særlig arbejdsgruppe blev etableret, der inkluderede specialister fra Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Økonomiske Prognoser og Det Ukrainske Nationalakademis Institut for Økonomiske Prognoser. Denne arbejdsgruppe beregnede omhyggeligt, hvad der ville være til størst fordel for Ukraine. Deres klare svar var, at integration i Øst med medlemmerne af Toldunionen ville være fordelagtigt og lovende, og rent faktisk ville kunne redde Ukraine. De viste, at hvis Ukraine gik med i Toldunionen, ville landet få en stigning i BNP på 18 % i løbet af ti år. Det ville udgøre den største stigning blandt noget medlem af Toldunionen. Rusland ville få en stigning på 16,8 % inden for denne tidsramme; Belarus, 16,1 %; Kasakhstan 14,7 %. Men Ukraine ville få en stigning i BNP på 18 %. Hvorfor? Fordi forhindringerne for salg af ukrainske varer i Rusland, Belarus og Kasakhstan ville blive fjernet. Priserne for disse produkter ville falde, og de ville blive mere konkurrencedygtige pga. de lavere omkostninger forbundet med at bringe dem ud på markedet. Desuden ville Ukraine modtage meget nødvendige investeringer i modernisering af sin industri.

Antager I, at dette blot var projektioner? Nej, det var det sandelig ikke. Lad mig give jer nogle præcise tal. I 2010 blev Janukovitj valgt til præsident for Ukraine. Hans image var, at

han skulle være prorussisk og ville genetablere tætte kontakter med Rusland. I april 2010 blev Kharkovaftalen underskrevet, hvorved Rusland gav Ukraine en discount på prisen for naturgas. Alle håbede virkeligt, at der ville komme en intensiv, økonomisk integrationsproces mellem Rusland og Ukraine. Hvad skete der generelt i 2010? I 2010 voksede Ukraines handel med Rusland med 60,7 %, til et niveau på US\$ 41,9 mia. Den russisk-ukrainske handel voksede, og Ukraine fik et kæmpestort marked for sine produkter. Ukraines industriproduktion steg med 11 % i 2010. Jeg taler om industriproduktion, der var kernen i den ukrainske økonomi. Det er grunden til, at Ukraines BNP voksede med 4 % i 2010. Det handlede ikke kun om, at bruttoeksporten til Rusland steg, men også om, at sammensætningen af Ruslands import fra Ukraine for 40 % 's vedkommende bestod af højteknologiske produkter, og for 45 % 's vedkommende af mellemt teknologiske produkter. Med andre ord, så skabte dette en efterspørgsel af højt specialiseret arbejdskraft i Ukraine, så når vore børn gik ud af skolen og universitetet, var der en efterspørgsel efter deres kundskaber i økonomien. Det viste året 2010 meget klart.

Men ak, det selv samme år besluttede Janukovitj, efter sin indsættelse i embedet, at forråde alle. Han forrødte sine vælgere, der havde troet, at han ville sikre økonomisk integration med Rusland. Han bedrog Vesten, hvor han begyndte at eksportere sin hastigt voksende, personlige rigdom. Han begyndte at forsikre Vesten om, at han ville få Ukraines integration i Europa til at ske. Det er grunden til, at, i juli 2010, Janukovitj' Regionspartiet, sammen med Kommunistpartiet og Litvin-blokken, som tilsammen udgjorde et koalitionsflertal i parlamentet, stemte for Ukraines europæiske integration. Dette blev vedtaget af Ukraines parlament, men det skete imod vort folks vilje. Det skete endog imod de løfter, som disse politiske kræfter havde givet. Hverken Regionspartiet eller Kommunisterne havde ført valgkampagne på en platform for at bryde båndene til Rusland og gøre fremstød mod Den europæiske Union.

Tværtimod havde vort folk i to folkeafstemninger, tilbage i 1991, stemt for at være sammen med Rusland og Belarus, og for at opbygge en ny, forbedret alliance. Men så trampede præsidenterne Kravchuk, Kutjma og Jusjtjenko, efterfulgt af Janukovitj, på det, som befolkningen havde stemt for. Janukovitj og Regionspartiet begyndte at opbygge den myte, at Europa ønsker Ukraine, og at Ukraine burde orientere sig mod Europa og integrere sig med EU.

I mellemtiden beregnede vore akademiske økonomer, hvis resultater i forbindelse med relationer med Rusland jeg allerede har nævnt, hvad Ukraine ville få ud af at integrere sig med Vesten. Det, de nåede frem til, det samme Ukrainske Videnskabsakademis Institut for Nationaløkonomiske Prognoser, var rædselsvækkende. For at integrere sig i EU, bare ind i den frihandelszone, der var påbudt i en Associeringsaftale, ville det koste 160 mia. euro at modernisere den ukrainske økonomi. Hvor skulle penge i denne størrelsesorden komme fra?

Da disse kalkuler, der viste, hvad Ukraine ville få ud af associeringen med EU, blev fremlagt for premierminister Azarov i efteråret 2013 og for præsident Janukovitj, så begyndte de også at rive sig i håret over, hvad der ville ske med den ukrainske økonomi. Det var selvfølgelig sent, at de begyndte at rive sig i håret. I tre år havde de cirkuleret myter om den økonomiske fremgang, som Ukraine ville opleve, hvis landet associerede sig med EU. De havde spredt reklame for denne euro-psykose i tre år. Men da den ukrainske regering, den 21. november, 2013, besluttede at udsætte underskrivelsen af Associeringsaftalen, så gik hele den operation, der var planlagt i forvejen, forberedt og betalt for af Vesten, og som involverede en temmelig betydelig del af den ukrainske befolkning, der havde satset på en orientering mod Vesten, i gang. Euromaidan gik i gang.

Den 29. november 2013 i Vilnius nægtede Janukovitj at underskrive Associeringsaftalen med EU. Den nat, 29.-30. november, 2013, ophørte det fredelige Euromaidan med at være

fredeligt. I dag forstår vi alle, at dette scenario var planlagt forud, på vegne af, og betalt af, USA, og det blev udført af [Ukraines] præsidentielle stabchef, Lyovochkin. Pludselig brugte Berkut-specialstyrkerne upassende magt mod studenterne, der protesterede på den centrale plads. Selv om, ud fra hvad jeg ser om begivenhederne i Frankfurt den 18. marts 2015, så brød politiet på en meget hård måde optøjerne, hvor demonstranterne ligeledes havde brosten og Molotovcocktails og brændte bildæk af. Og hvad med Ferguson, Missouri? I USA tog man også hårdt fat på demonstranter, der protesterede over nedskydningen af en sort mand. Men i Kiev greb demonstranterne den 1. december 2013 køller, kæder, Molotovcocktails og brosten, og de gik til angreb mod folk fra politiet, fra Berkut-specialstyrkerne, der denne gang var ubevæbnede. De havde ikke engang politistave. Vesten, især USA, forbød Janukovitj at bruge magt. De forbød det.

Det var dernæst, den 21. februar 2014, de vestlige lande – udenrigsministrene fra Tyskland, Frankrig og Polen – der, sammen med Janukovitj og oppositionens ledere Jatsenjuk, Klitjko og Tjagnibok, tog ansvaret for at underskrive en aftale om, at Janukovitj skulle gå af, og der skulle komme en ny regering i Ukraine. De påtog sig ansvaret for at gøre det til en fredelig overgang.

Men hvad skete der så i vores land? Selv før den 20. februar var der våben på Maidan. Der var nedskydning af både demonstranter og Berkut-folk, udført af mystiske snigskytter, hvis identitet endnu i dag ikke er fastslået. Således fremkom de »Himmelske Hundrede« skudofre.

Hvad var så det næste, der skete i Ukraine? Så de vestlige lande ikke, i løbet af vinteren 2014, at nazister havde overtaget magten på Euromaidan i Kiev? Det var partier og politiske kræfter, der åbenlyst prædiker en nazistisk ideologi. De skjuler det ikke og proklamerer »Ukraine frem for alt!«, »Ukraine for ukrainere!«. De bruger Bandera-slogans. Stepan Bandera var agent for Hitlers efterretningstjeneste,

Abwehr. Han samarbejdede med nazisterne og organiserede sine folk til at yde Hitler hjælp. Ved den Internationale Militærdomstol i Nürnberg, hvor de tyske fascister blev retsforfulgt, blev deres hjælpere også dømt. Artikel 6 i Nürnbergdomstolens charter sagde, at de medskyldige skulle dømmes og straffes. Men i dette tilfælde kom tilhængerne af Bandera og Shukhevych med deres sorte-og-røde, pronazistiske flag, og deres svastikaer – enten ligefrem det nazistiske hagekors, eller Wolfsangel, et andet nazi-symbol – og med portrætter af Bandera, Konovaltes og Shukhevych, der også var agenter for Abwehr; og med slogans, som opfordrede til at »gi' Moskali'erne kniven«, hvilket er en nedsættende, ukrainsk term for russere, og »hæng kommunisterne«. Det var sloganet for dem, der marcherede på Maidan. Disse symboler kunne ses, ikke blot i Kiev, men både før og efter kuppet bredte de sig i hele Ukraine. Og de vestlige lande bemærkede dem ikke.

Fra den 23. februar til den 5. marts 2013 blev det muligt for vores delegation af ledende repræsentanter for nogle ukrainske venstrepartier at turnere i Europa, hvor de besøgte Frankrig, Tyskland og Italien. Dette blev arrangeret af vore kolleger fra LaRouche-bevægelsen. Jeg er meget taknemmelig over, at de gav os mulighed for at holde dusinvis af møder, pressekonferencer og interviews. Takket være medlemmer af Europaparlamentet fra det italienske Liga Nord blev det muligt for mig at afholde en pressekonference den 26. februar i Europaparlamentet. Allerede på dette tidspunkt forklarede vi, hvad det var, der skete i Ukraine. Allerede dengang advarede vi om truslen om borgerkrig og opløsning af landet, der kunne føre til Tredje Verdenskrig. Og jeg opfordrede dengang Berlin, Moskva og Paris til at forene deres indsats: især disse tre centre – Berlin Moskva og Paris – til at forene deres indsats og forhindre nazisterne i at overtage Ukraine. At hjælpe med at forbyde alle neonazistiske partier og bevægelser i Ukraine.

Hvis det var sket på dette tidspunkt, ville de efterfølgende rædsler i Ukraine ikke være sket: hvor dusinvis af mennesker

brændte ihjel levende i Fagforeningsbygningen i Odessa den 2. maj, 2014. Da man åbnede ild mod en fredelig demonstration i Mariupol den 9. maj. Da Krim, efter at set dette nazistiske kup, forlod Ukraine. Da Donbass rejste sig til modstand, og hvor blodet stadig flyder. Endnu i dag. Der er 50.000 døde, hundreder tusinder af invaliderede, og to millioner flygtninge, inklusive dem, der har forladt landet af politiske grunde. Det er ikke en lille pris, man har betalt for dette forfatningsstridige, neonazistiske kup i Ukraine!

Dette er en tragedie for hele nationen; det er ikke kun Donbass, der lider. Ukraine som helhed er blevet tappet for sin styrke. I 2014 faldt Ukraines BNP med 7 %. Industriproduktionen faldt med 10,7 %. Alene i januar 2015 faldt industriproduktionen med yderligere 21 %. Den nationale valuta er blevet devalueret med to tredjedele. I dag er Ukraines reserver af guld og fremmedvaluta kun US\$ 5,5 mia. For et år siden var de US\$ 24 mia. Der er ikke engang nok til at dække tre måneders import, hvilket er standardmindsteniveauet. For Ukraine er det US\$ 9 mia., men landet har ikke reserverne til at dække det.

I mellemtiden tigger Ukraine om den seneste almisse fra IMF. Den 11. marts besluttede de at udlåne US\$ 17,5 mia. Men ikke det hele på en gang, snarere hen over tre år. I 2015 kommer der US\$ 5 mia., som allerede var opbrugt den 13. marts, og yderligere US\$ 5 mia. ved årets slutning. I alt US\$ 10 mia. Men i 2015 har Ukraine betalinger til udenlandsgæld på US\$ 11 mia.! Så lånet fra IMF dækker ikke engang afbetalingerne på gælden.

Og hvad er så lånebetingelserne? De er absolut monstrøse! Ukraine gik ud af året 2014 med den største nedgang i sin naturlige befolkning i verden. Vi har verdens næst værste dødsrate. Men for den naturliglige befolkningstilvækst, der defineres som forskellen mellem dødsraten og fødselsraten, har vi den værste nedgangsrate i verden. Og det var for sidste år. Hvad vil der ske i år, under IMF's drakoniske betingelser?

Tænk over det: for at opnå disse elendige milliarder af dollars gik Jatsenjuk-regeringen, det ukrainske parlament og Ukraines præsident med til en pludselig, brutal stigning i forbrugsafgifterne. Prisen for naturgas vil stige med 3,3 gange. Elektricitet vil blive 3,5 gange så dyrt. Varme – 72 % i år. Varmt vand – 55 %. Koldt vand – 15 %. Hvordan skal folk betale det? Jeg vil gerne have, at I forstår, hvad mindsteeksistensniveauet for indkomst i Ukraine er, for lønninger og pensioner, fastsat ved lov. Disse niveauer blev fastsat i december 2013 for 2014-statsbudgettet, der forudsatte, at de ville blive indeksreguleret for inflation. Men det gjorde den nye regering ikke, de indeksregulerede ikke betalingerne, selv om inflationen i 2014 var 24,9 %, den højeste inflationsrate i verden. Mindsteeksistensniveauet for indkomst, fastsat for Ukraine i december 2013 og stadig i kraft, modsvarer, på det tidspunkt, \$ 152 pr. måned for en person. Men med devalueringen af den nationale valuta med to tredjedele siden da, modsvarer mindsteeksistens-indkomsten nu \$ 49 pr. måned. Mindstelønnen er \$ 51. Mindstepensionen er \$ 40. Det er, hvad statsbudgettet giver en pensionist pr. måned –\$ 40.

Den gennemsnitlige, månedlige pension i Ukraine modsvarer \$ 60. Hertil kommer, at det er en del af IMF-pakken, at pensioner skal pålægges en skat for at finansiere forsvarsudgifterne.

Den tid, som en person skal have arbejdet inden for tungt, fysisk arbejde, for at være kvalificeret til at få pension, er blevet sat op med 5 år. Ancienniteten for professionelle, før de kan modtage pension, er sat op. Det er et stort anslag mod vore pensionister! Jeg erkender, hvilken byrde de er for IMF. Vi har 14 millioner pensionister, en tredjedel af befolkningen. IMF ser frem til, at Ukraines pensionister dør, så hurtigt som muligt. Og ikke kun pensionisterne! Også arbejdende mennesker. Se på lønningerne. Den gennemsnitlige timeløn i Ukraine i dag er 0,2 euro, dvs. tyve eurocents i

timen. Den gennemsnitlige timeløn i EU er 23 euro. Kan man overhovedet kalde det en løn? Det er derfor, vort folk bliver syge og dør.

Fødevarerpriserne stiger så meget, at folk ikke kan spise ordentligt. Og oveni alt dette kommer så de planlagte stigninger i forbrugsafgifterne. IMF kræver nedskæringer i omkostningerne til uddannelse. Antallet af højere læreanstalter i Ukraine er blevet skåret ned med 60 %. Antallet af skoler bliver skåret ned med 5 %.

IMF krævede stop for subsidier til den agro-industrielle sektor. Hvordan skal landmændene overleve? Hvordan skal de så afgrøderne? Beregningen går ud på, at de vil blive tvunget til at sælge deres jord. Landbrugsministeriet har sat tre fjerdedele af landbrugsejendommene i Ukraine til salg under privatisering. De vil blive opkøbt af DuPont, Monsanto og deslige, billigt, så de kan dyrke deres genetisk modificerede afgrøder her, og oversvømme Europa og verden med dem.

Dette er, hvad man gør mod Ukraine: krig, død, sult og fattigdom. Hvad vil Europa få ud af det? Hvad står Europa til at vinde? Forstår europæerne virkelig ikke, at krigens flammer nu vil blusse endnu mere op, og at den tilsyneladende lokale krig i Ukraine så vil føre til en verdenskrig – til en konflikt med Rusland? Hvorfor vil man gøre dette?

Jeg håber inderligt, at fredelige initiativer vil sejre. Jeg håber inderligt, at dette mareridt i Ukraine kan standses, og at Ukraine vil få mulighed for at bruge sit enorme potentiale, sine intellektuelle, industrielle og videnskabelige kapaciteter. De findes stadig væk. Menneskene er stadig i live. Jeg håber, at Ukraine kan vende sig mod opbygning af ting, og, sammen med Rusland, og Europa, og Kina, bygge nye landbroer, og den Nye Silkevej, og programmet for at udvikle Månen, og så videre.

Det er, hvad jeg ønsker for mit land, og for hele

menneskeheden.

Sluttelig vil jeg gerne sige noget – for jeg er ikke fysisk til stede i Australien, men der er en person der, der ligner mig meget, og som derfor er blevet kaldt min søster: [medlem af CEC's Eksekutive Komite] Gabrielle Peut. Jeg vil gerne sige dette til hende:

'Min kære Gabby, jeg er glad for at tale til dig. Jeg tror, vi vil mødes mange flere gange i fremtiden.'

Det tror jeg på.«

Grækenland går foran hele Europa: Putin og Tsipras bringer russisk-græske relationer til nye højder i Moskva-møde – BRIKS!

8. april 2015 – Grækenland og Rusland har indgået aftale om at bringe de politiske og økonomiske relationer til et nyt niveau i kølvandet på bilaterale møder i Moskva mellem den besøgende græske premierminister Alexis Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin. Drøftelserne var centreret omkring økonomisk samarbejde, især inden for energi- og

infrastrukturområdet. Den varme atmosfære og drøftelserne om samarbejde på alle niveauer står i skarp kontrast til EU's anti-russiske politik og markerer endnu et skridt i Grækenlands proces frem mod *de facto* at blive integreret i BRIKS-systemet.

Tre aftaler blev underskrevet, af hvilke den ene drejer sig om samarbejde mellem Grækenland og Rusland i 2015, inklusive handel og finansiering. Den anden aftale er en erklæring, der mindes 70-året for afslutningen af Anden Verdenskrig, og en tredje aftale var et memorandum, der erklærer 2016 for »Året for Grækenland og Rusland, og Året for Rusland og Grækenland«, med forskellige kulturelle begivenheder og initiativer om samarbejde.

Under pressekonferencen adresserede begge ledere krisen i Europa, forårsaget af situationen i Ukraine. Tsipras opfordrede indtrængende til et stop for sanktionerne mod Rusland og sagde: »For at komme ud af denne dybe krise må vi lægge denne ondsksfulde cyklus med sanktioner bag os.«

Som modargument til de vestlige propagandaløgne om, at den russiske præsident bruger Grækenland imod EU, sagde Putin: »Om mytologi og trojanske heste osv.: Spørgsmålet ville være relevant, hvis det var mig, der gik til Athen«, svarede Putin en reporter, der spurgte til EU's frygt. »Vi tvinger ikke nogen til at gøre noget som helst. Vi vil ikke bruge noget som helst inden for EU til at løse, på en fragmenteret måde, spørgsmålet om at forbedre relationerne med den europæiske blok som helhed«, fortsatte Putin.

Af årsager, som han indikerede i sin erklæring, meddelte Putin, at han ikke ville gøre Grækenland til en undtagelse i Ruslands embargo mod fødevarerimport fra EU og sagde, at sanktioner ikke kan løftes for blot et enkelt land.

Desuden sagde Putin, at den græske side ikke tilnærmede sig Rusland for finansiel hjælp.

Energi var et hovedemne i drøftelserne, især den foreslåede Turkish Stream-gasledning fra Rusland til Tyrkiet og herfra videre til Øst- og Centraleuropa. »Vi har naturligvis drøftet udsigterne til en virkeliggørelse af det store infrastrukturprojekt, som vi kalder Turkish Stream – et hovedprojekt for transport af russisk gas til Balkan, muligvis til Italien, og til landene i Centraleuropa«, sagde Putin under pressekonferencen.

»Denne nye rute vil opfylde europæernes behov for brændsel og vil give Grækenland mulighed for at blive et af hovedcentrene for distribution af energi, og kunne være med til at tiltrække betydelige investeringer i den græske økonomi«, sagde Putin og tilføjede, at Grækenland årligt kunne tjene hundreder af millioner euro fra gastransit.

Tsipras på sin side sagde, at Athen er interesseret i at tiltrække investeringer i konstruktion af gasledningerne på sit territorium, til håndteringen af gassen, der kommer gennem Turkish Stream.

Tsipras blev ledsaget af den græske energiminister, Panagiotis Lafazanis, der var i Moskva for mindre end to uger siden, og desuden af sin udenrigsminister, Nikos Kotzias.

Kotzias fløj direkte til Moskva fra et møde i Budapest mellem udenrigsministrene i Ungarn, Serbien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (F.Y.R.O.M.), hvor de underskrev en politisk hensigtserklæring til støtte for Turkish Stream-gasledningen. Man aftalte at holde fremtidige møder for at drøfte detaljerne i foretagendet. Det næste ministermøde forventes at blive i juli måned, men bilaterale forhandlinger vil begynde tidligere. (Det bør bemærkes, at fire ud af fem lande, der deltog i Budapest-mødet, nemlig Ungarn, Grækenland, Serbien og F.Y.R.O.M., er en del af »Kina-Europa Land-og-Hav Ekspreslinjen«. Dette projekt er sponsoreret af Kina for at udvikle en transportkorridor fra den græske havn i Piræus, og ind i Centraleuropa, gennem disse

fire lande.)

Den 9. april er endnu en fuldt besat dag for Tsipras, hvor han skal holde møder med formanden for Statsdumaen, Sergei Naryshkin, den russiske premierminister Dmitry Medvedev og Patriark Kirill for Moskva og hele Rusland.

Foto: Kort over den planlagte rute for den nye, Turkish Stream-gasledning gennem Tyrkiet og videre til Grækenland. Putin meddelte i dec. 2014, at Rusland havde stoppet alle planer om South Stream-gasledningen, også vist på kortet, pga. af blokering fra Bulgarien/EU.

Leder 9. april: Stop 3. Verdenskrig: Obamas handlinger driver verden til randen af generel krig

Præcis, som Lyndon LaRouche advarede om i webcastet 3. april, så fører præsident Obama en politik, der er gunstigt stemt over for saudierne og udbruddet af en storkrig, med begyndelse i Den persiske Golf. Obamaregeringen optrapper våbenleverancer til Saudi Arabien for at støtte bombekampagnen imod Yemen. Amerikanske militærrådgivere er i færd med at udarbejde et »fusionscenter« i Riyadh, hvor de planlægger optrapningen af den saudiske intervention i noget, der faktisk er en intern uoverensstemmelse i Yemen. Saudierne hævder, at de udkæmper en

surrogatkrig imod Iran i Yemen og lyver om, at houthierne simpelt hen er iranske stedfortrædere. Dette er et komplet svindelnummer, men det saudiske svindelnummer tilsigter at udløse en storkrig.

LaRouche advarede om, at, med **P5+1-aftalen med et Iran**, der er på vej frem, må saudierne holdes i skak og få besked om at blande sig udenom. Enhver tolerance over for saudisk geskæftighed vil føre til en krig, der eskaleres og ikke kan standses. Ved at give militær, logistisk og efterretningsmæssig støtte til de igangværende saudiske operationer gør Obama præcis det, som LaRouche advarede om, at han ville gøre. Dette er opskriften på global krig.

Det, som Obama i stedet skulle tvinges til at gøre, er at frigive de **28 [hemmeligstempled] sider fra den oprindelige fælles Kongresundersøgelse af 11. september.**

Verden skal vide, hvad saudierne og deres britiske, royale partnere i virkeligheden er. Uden den **anglo-saudiske alliance** ville der ikke være noget al-Qaeda, ingen Islamisk Stat og stort set ingen terrorisme. De udførte 11. september-angrebene for at hjælpe Bush og Cheney med at etablere et diktatur i USA.

Denne Obamas skamfulde opførsel, hvor han støtter saudierne militært, og hvor han dækker over saudierne ved at lægge låg over de 28 sider, er endnu et bevis på, at han er uskikket som præsident, og aldrig nogen sinde har været skikket til det. Han er mere eller mindre lige så dårlig, som hele Bush-familien tilsammen.

Obamas største forbrydelse er hans opførsel over for Rusland, en opførsel, der også har bragt verden til randen af krig – en potentiel atomkrig. Gennem Victoria Nuland og andre fører Obama krig mod Rusland og **støtter åbenlyst neonazister i Ukraine.**

Angrebene på den russiske præsident Vladimir Putin drejer sig

ikke bare om Rusland. Det drejer sig om det voksende, russisk-kinesiske, globale partnerskab, et partnerskab, der, sammen med Indien, repræsenterer kernen i **BRIKS-bevægelsen for et nyt, globalt paradigme.**

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var i Moskva tirsdag, 7. april, for at mødes med både udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Putin for at forberede præsident Xi Jinpings besøg den 8. maj, i anledning af højtideligholdelsen af 70-året for sejren i Anden Verdenskrig. Putin og Wang Yi bemærkede, at alene i løbet af de seneste to år har Rusland og Kina underskrevet 107 fælles aftaler, der hovedsageligt involverede internationale infrastruktur-projekter. Præsident Putin gjorde det klart, at Rusland agter fuldt ud at støtte Kinas Nye Silkevejs-initiativ.

Se LPAC-video: »Storm over Asia«

Onsdag mødtes præsident Putin også med den græske premierminister Tsipras, hvor han gjorde det klart, at **Grækenland er velkommen som partner i BRIKS-initiativerne.** (*fremhævelse ved red.*) Grækenland vil spille en central rolle i Turkey Stream, den nye gasledning ind i det sydlige Europa.

Idet han bemærkede de positive fremskridt i Putin-Tsipras-mødet, zoomede Lyndon LaRouche ind på Tyskland og bemærkede, at det er af afgørende betydning at se, hvordan Tyskland nu vil reagere over for Grækenland. Tyskland har på skamfuld vis indgået et aftalt spil med briterne og andre om at fremføre svigagtige anklager imod Grækenland. Mange inden for det tyske finansielle samfund er udmærket klar over, at Trojkaen og EU, med betydelig tysk medvirken, har begået et svindelnummer imod Grækenland. Den græske befolkning har gjort oprør imod denne svindel og stemt den aktuelle regering til magten for at befri Grækenland for denne svindel. LaRouche krævede, at Tyskland standser denne svindel og rent faktisk lancerer en fuld undersøgelse af, hvordan svindelen/udplyndringen af Grækenland blev udført. Bare fordi regnskabet udviser gæld, betyder det

ikke, at denne gæld er legitim. I Grækenlands tilfælde var det et totalt svindelnummer.

I sin ugentlige dialog mandag, 6. april, med LPAC's Komite for Politisk Strategi, fremlagde LaRouche en standard for et levedygtigt præsidentskab. Han identificerede Martin O'Malley som den eneste kandidat, der hidtil er fremkommet, som viser kvalifikationer til at bestride jobbet. Obama har tydeligvis, lige fra begyndelsen, aldrig været kvalificeret og burde aldrig have haft mulighed for at komme ind i Det Hvide Hus, undtagen på turistpas. Det, der nu er en presserende nødvendighed, er, at der nedsættes et team af erfarne og kvalificerede folk, der kan etablere et præsidentskab, et præsidentskabsteam, der rent faktisk kan adressere de aktuelle, overhængende kriser.

Et sådant team kan samles omkring O'Malley. Det må gøres, for uden en sådan omgående indsats er USA dømt til undergang. Alene ferskvandskrisen i de vestlige stater vil, hvis der ikke gribes ind nu med handling, gøre det af med USA. Hvis det ikke lykkes at løse ferskvandskrisen i Californien, vil der komme massehungersnød i USA i takt med, at fødevareforsyningen bryder sammen. Galninge som [Californiens] guvernør Jerry Brown ('LaRouche: Hvis det er 'brunt', så skyl det ud!') promoverer rationering af vand og anden »grøn« galskab. Obama er endnu værre. Han har ignoreret ferskvandskrisen i Californien i hele sin syv år lange embedsperiode og planlægger nu et topmøde fra Det Hvide Hus om klimaforandring og sundhed – et komplet svindelnummer.

Forslag til fordybelse:

EIR-Efterretningsteam: Hvem står bag

planerne om en opsplittning af Rusland?

Tsipras til TASS: Grækenland kan fungere som en bro, der forbinder Vesten og Rusland

7. april 2015 – Aftenen før sit første officielle besøg i Rusland i morgen gav premierminister Alexis Tsipras et langt, eksklusivt interview til TASS' førstevicedirektør, general Mikhail Gusman. Gusman spurgte Tsipras, hvad han ønskede at opnå under sit besøg, og Tsipras svarede:

»Dette er en mulighed for at etablere et nyt grundlag for russisk-græske relationer«, som ville inkludere samarbejde inden for områderne »økonomi, energi, handel og landbrug ... Det er min overbevisning, at Grækenland, som medlem af EU, kan fungere som en bro, der forbinder Vesten og Rusland«.

På spørgsmålet om sanktioner genbekræftede Tsipras sin regerings opposition mod sanktioner i princippet, og mod Rusland i særdeleshed.

»Jeg er uenig i sanktionerne«, sagde han. »Jeg mener, at de udgør en vej, der ikke fører nogen steder hen. Jeg fastholder, at der må være en dialog, der må være diplomati. Løsninger på store problemer skal søges ved forhandlingsbordet. En økonomisk krig som en fortsættelse af en rigtig krig er en håbløs politik. Jeg går ind for diplomati ... Første gang, jeg deltog i EU-topmødet, henvendte jeg mig til alle vore partnere og modparter – både

premierministre og statsoverhoveder – med disse ord: 'Kan I venligst fortælle mig: Hvordan ser I en fremtidig sikkerhedsarkitektur i Europa? Ser i denne arkitektur med Rusland som oppositionen, eller med Rusland involveret i processen med en dialog og forståelse?' Mange gav mig ikke noget svar. Som jeg ser det, er svaret klart: en ny sikkerhedsarkitektur i Europa må nødvendigvis inkludere Rusland.«

Som kommentar til næste måneds festligholdelser i anledning af 70-året for sejren over nazisterne sagde Tsipras:

»Dette jubilæum er af særlig betydning for det russiske folk og det græske folk. Som jeg allerede har sagt, så har vore to folk smedet broderlige relationer, fordi de kæmpede sammen på afgørende vigtige tidspunkter i historien. Grækenland og Rusland er de to lande, der betalte mere end de andre med deres blod i kampen mod nazisterne. Dette er en integreret del af vores fælles grundlag, af vore landes og folks fælles rødder, der delte samme skæbne ... Lad os se, hvad der kan gøres for at gøre relationerne mellem de to lande og de to folk mere meningsfulde i afgørende spørgsmål. Vi er fælles om en fremragende fortid med fælles kamp og med at følge en fælles vej, så vi kan få en værdig fremtid«.

Tsipras advarede om, at højtideligholdelsen også er vigtig pga. den fremvoksende fascisme i Europa:

»Truslen om en ny fremvækst af sådanne mørke kræfter, menneskefjendskhed, had folkeslagene imellem, racisme og andre former for totalitarisme lurer atter over Europas horisont. En fælles front imod fremvæksten af fascisme er en bydende nødvendighed i dag.«

Sluttelig sagde Tsipras til Gusman:

»Jeg skal have nogle meget vigtige møder med præsident Vladimir Putin, premierminister Dmitry Medvedev og patriarken Kirill for Moskva og hele Rusland. Jeg skal også

tale foran en studenterforsamling på et af de centrale universiteter. Fra dette standpunkt mener jeg, at mulighederne for udvekslinger og samarbejde på uddannelsesniveaet mellem græske og russiske universiteter er et vigtigt aspekt af styrkelsen af vore gensidige relationer. Fælles rødder, fælles kamp, fælles tro og også kultur. Jeres land har virkelig en rig kultur. Og græsk kultur er verdenscivilisationens vugge. Jeg mener, at vi kan få meget meningsfulde bånd og styrke båndene mellem vore to lande inden for disse sfærer.«

Hele interviewet kan læses på <http://tass.ru/en/world/787571>

Foto: I et eksklusivt interview til TASS' førstevicedirektør, general Mikhail Gusman, talte den græske PM om udsigterne for russisk-græske relationer og kritiserede EU's sanktioner mod Moskva.

Stop 3. Verdenskrig: Rusland forbereder sig til at imødegå USA's førsteangrebsevne

5. april 2015 – Ifølge en artikel i *RT.com* sagde vicechefen for Ruslands Luftforsvarsstyrker, generalmajor Kirill Makarov, til Russisk Nyhedstjenesteradio, at Rusland er i færd med at tage aktive skridt til at imødegå den potentielle trussel fra et førsteangreb, som USA, under visse betingelser, muligvis kunne beslutte at udføre.

»Det er netop for at bekæmpe disse luftværnskapaciteter, at vi opbygger luft- og missilforsvaret i Ruslands system«, sagde Makarov og understregede, at det russiske lederskab anser dette for at have den allerhøjeste betydning.

»Med en vis grad af vished« kunne man skønne, at, »under visse betingelser«, kunne disse amerikanske militære kapaciteter blive opstillet til brug mod mål i den Russiske Føderations territorium, sagde Makarov. Ruslands nye militærdoktrin har konceptet om Prompt Global Strike på listen som en af hovedtruslerne mod Ruslands sikkerhed, sammen med NATO's militære opbygning langs de russiske grænser.

For at imødegå denne trussel er Rusland i færd med at udvikle en ny generation af mobile jord-til-luft missilsystemer – S-500 – der bl.a. er designet til at opfange supersoniske mål. Alt imens missilet til systemet »stadig er under udvikling«, så siger Makarov, at når det først er færdigt, vil det være i stand til at opfange ethvert tænkeligt ballistisk eller aerodynamisk mål.

I mellemtiden har Rusland gennemført succesfulde afprøvninger af et nyt, mere langtrækkende, styret missil til den nuværende generation S-400 jord-til-luft missil, som succesfuldt ramte sit mål«, sagde Makarov.

Alt imens den russiske hovedstad har en næsten 100 % 's beskyttelse mod alle former for luftangreb, så arbejder, iflg. generalen, Luftforsvarsstyrkerne for at sikre Ruslands fjerntliggende grænser.

I det arktiske område har Rusland allerede opstille luftforsvarsmissil- og artillerisystemer. Forsvarsministeriet har også planlagt at udstationere MiG-31 interceptor-fly for at beskytte russiske skibe, der sejler langs den nordlige søvej. »Vi har allerede placeret Pantsir-systemer [i det arktiske område]. Der er planlagt opstilling af MiG-31 på Ruslands arktiske flyvestationer«, sagde Makarov.

En ny, fuldautomatisk radarstation er også i færd med at blive underkastet endelig afprøvning.

Foto: Der vil blive udstationeret russiske MiG-31 jagerfly til de arktiske flyvestationer for at beskytte havne og transportruter, siger vicekommandør for Luftforsvaret, generalmajor Kirill Makarov.

Stop 3. Verdenskrig: Har USA og Rusland kurs mod konfrontation i Arktis?

3. april 2015 – USA har været i færd med at opbygge sine militærstyrker hele vejen langs Ruslands periferi, fra Baltikum til Sortehavet, men nu fremkommer også det arktiske område som endnu en potentiel scene for konfrontation. Sidste efterår erkendte Moskva de mulige trusler mod sin nationale sikkerhed, kommende fra det arktiske område, og begyndte at skabe en militær kommandoenhed, der var rettet mod dette område. Den Nordlige Flådes og den nye Arktiske Kommandos snapøvelser i sidste måned havde delvist til hensigt at afprøve Ruslands respons til en potentiel trussel fra dette område. USA har også rettet sin opmærksomhed mod det arktiske område ud fra et militært synspunkt.

USA's Strategiske Kommando meddelte sent i går, at fire B-52'er, to fra hver af baserne hhv. Barksdale, Louisiana, og Minot, North Dakota, deltog i øvelsen 'Polarbrøl' (Polar

Growl), ved at foretage rundflyvninger igennem de arktiske områder og Nordsø-områderne.

»Disse flyvemissioner, der demonstrerer vore bombefly troværdige og fleksible kapacitet i internationalt anerkendte flyveinformationsområder, er kulminationen af måneders planlægning og koordinering«, sagde admiral Cecil D. Haney, øverstbefalende for USA's Strategiske Kommando, iflg. pressemeddelelsen fra Stratcom. Meddelelsen bemærker skarpt, at B-52'er kan medføre både atomvåben og konventionelle våben over lange afstande.

På den russiske side sagde en kilde fra Forsvarsministeriet til TASS forleden dag, at, i 2018, vil Rusland have en totalt selvberørende militærstyrke i det arktiske område. »Den russiske militærgruppe i Arktis vil blive opbygget på hovedlandet og på øerne«, sagde embedsmanden. »Denne opbygning er allerede i gang.« Disse styrker vil inkludere en kombination af luftvåben og luftforsvarsstyrker, såvel som radiorekognoscering. To divisioner af Ruslands luftbårne styrker er engageret i uddannelsen i arktisk overlevelse, og Rusland vil også opbygge sine radio-elektroniske krigsførelsessevner i det arktiske område med det elektroniske krigsførelsessystem Krasukha-4, som angiveligt »gør de andres missiler og fly blinde og døve ...«.

Foto: (Videograb) Piloter fra Ruslands Nordlige Flåde afpudser takeoff- og landingsevner

Stop 3. Verdenskrig: Endnu to barske advarsler om faren for atomkrig

2. april 2015 – To forskellige, men lige barske påmindelser om den umiddelbare fare for atomar udslettelse er fremkommet i de seneste 24 timer. *The Independant* rapporterede 2. april, at russiske, militære regeringsfolk har overleveret en barsk advarsel til amerikanske regeringsfolk imod yderligere NATO-omringning af nogen som helst art, i territorier på Ruslands grænser. Ifølge *The Independents* Ian Johnston, truede russiske generaler, der mødtes med unavngivne, amerikanske regeringsfolk i Tyskland i sidste måned, med »et spektrum af responsmuligheder, fra atomare til ikke-militære«, hvis NATO-styrker yderligere udstationeres i de tre, baltiske stater, Litauen, Letland og Estland. På samme måde advarede de uidentificerede, russiske generaler om, at, hvis Ukraine gjorde forsøg på at vinde Krim tilbage, ville disse forsøg blive mødt med »magt, inklusive atomstyrker«.

Den oprindelige redegørelse for mødet i Tyskland blev bragt i Londonavisen *The Times*.

Paul Craig Roberts anslår samme tone i sin historie, udlagt den 27. marts på *Kyodo News*, »Amerikanske veteraner afslører, at vi i 1962 på Okinawa med nød og næppe undgik en atomkrig«, med en personlig bemærkning: »Efter et år med krigstrusler mod Rusland, skal der kun en fejltagelse til som den i 1962, og det hele vil være forbi for menneskeheden.« *Kyodo*-artiklen, der er baseret på interviews med flere pensionerede amerikanske folk fra luftvåbnet, der var ansat ved den Strategiske Luftvåbenkommandos atomvåbenfaciliteter fire

steder på Okinawa, rapporterede, at en fejlagtig ordre om at lancere atomvåben mod Rusland og et sekundært, uidentificeret land – som menes at have været Kina – var tæt ved at føre til et atomart holocaust. Hændelsen fandt sted midt under Cubakrisen i oktober 1962, og ordren kom blot få timer efter, at et amerikansk U-2 spionfly blev skudt ned over Cuba.

Alt imens det sluttelig blev fastslået, at orden til affyring var en fejltagelse, så satte chefen for den Strategiske Luftvåbenkommando alle amerikanske atomstyrker på DEFCON 2-alarm under krisen – uden præsident John F. Kennedys godkendelse. DEFCON 2 indikerer, at en ordre om affyring af atomvåben kan komme inden for 15 minutter. Det faktum, at styrkerne ikke blev sat på DEFCON 1, fik officeren, der havde ansvaret for affyringerne på Okinawa, til at standse forberedelserne til affyringerne og dobbelttjekke med kommandoen. Bill Horn, en af de ansatte ved luftvåbnet på Okinawa, sagde til *Kyodo*, at »Alle i den del af Luftvåbnet, eller i militæret, vidste på det tidspunkt, at fredstiden ville være forbi, at der ikke ville blive flere krige at udkæmpe ... 1962 var det tætteste, vi kom på total tilintetgørelse af civilisationen, som vi kender den.« En anden af veteranerne fra MACE B-faciliteten på Okinawa, Larry Havermann, fortalte *Kyodo*: »At gå til DEFCON 2 var foruroligende, eftersom DEFCON 1 betyder fuldt optrappet krig. DEFCON 2 betyder ét skridt fra krig. Eftersom jeg var uddannet til at operere atomvåben, vidste jeg, at hvis alle missilerne blev affyret, ville der ikke være meget tilbage af denne verden eller dens mennesker. Det rider mig som en mare, den dag i dag.«

Foto: Nike-Hercules-raketter, der kan medføre atomspræghoveder, fra amerikansk atomvåbenbase på Okinawa, 1962

RUSSISK BRIKS-formandskab: Repræsentant for den russiske præsident: BRIKS er en »levende kendsgerning«, en »Alliance af reformatorer af internationale relationer«

Onsdag, 1. april, 2015 – I en tale i Moskva den 31. marts, aftenen før Ruslands overtagelse af BRIKS-formandskabet, talte Vadim Lukov, generalambassadør for det Russiske Udenrigsministerium og vicerepræsentant for den russiske præsident i BRIKS-spørgsmål, til pressen om de spørgsmål, som Rusland anser for prioriteter i det kommende år.

Han afviste meget hurtigt »vestlige kritikeres« argumenter, der siger, at fordi der har været økonomiske opbremsninger i nogle af BRIKS-landene, eller uenigheder blandt nogle af medlemmerne, har dette forårsaget, at gruppen har mistet sin tiltrækning. »Intet kunne være mindre sandt«, sagde han, fordi BRIKS »ikke forenes af høje, økonomiske vækstrater«, men snarere er »en alliance af reformatorer af internationale relationer«.

Som en sådan alliance, sagde Lukov, har BRIKS specifikke, strategiske interesser: at føre en uafhængig politik i internationale anliggender og at bekræfte international lov som »den fundamentale norm for internationalt liv, i modsætning til magtens lov«. BRIKS-partnernes strategiske mål,

tilføjede han, er gradvist at transformere gruppen til at være en mekanisme for koordinering af handlinger »både mht. strategiske spørgsmål og aktuelle, internationale, politiske og økonomiske spørgsmål«, så BRIKS kan blive »et funktionelt element i det globale styrelsessystem«.

Rusland har til hensigt, forklarede Lukov, at fokusere sin opmærksomhed på BRIKS' rolle i konsolideringen af »strategisk stabilitet og afgørelse af regionale konflikter«, primært i Nordafrika og Mellemøsten, og BRIKS-udenrigsministrene vil afholde særlige konsultationer om dette spørgsmål i Moskva i april eller maj.

Lukov skitserede også en række mål og planlagte handlinger inden for finans- og valutasfæren, inklusive, som topprioritet, befuldmægtigelsen af den Nye Udviklingsbank og Valutareservefonden (CRA). Han understregede ligeledes, at, efter fire års »afventning«, er yderligere forsinkelse af en reformering af Den Internationale Valutafond (IMF) uacceptabel.

BRIKS vil, sagde Lukov, udforme et udkast til sin Strategi for Økonomisk Partnerskab, der vil være en vejledning for alle BRIKS-landenes økonomiske handlinger og andre BRIKS-mekanismer. Rusland er også i færd med at udfærdige udkastet til et »vejkort« for investeringsprojekter, som vil blive yderligere videreudviklet i samarbejde med andre medlemmer i årets løb. Dette vil omfatte en liste af store samarbejdsinvesteringsprojekter, med afsæt i energisektoren. Rusland har blandt andet foreslået oprettelsen af en BRIKS-reservebank for brændstof og en energisammenslutning.

Der kommer også et BRIKS-ministtermøde for at adressere en antinarkotika-strategi, eller det, som Lukov kaldte for »narkotruslen«, med det formål at etablere en arbejdsgruppe for den »permanente koordinering af handlinger inden for dette felt«. Relateret hertil understregede Lukov, at BRIKS vil lægge særlig vægt på ungdomsspørgsmål, som vil blive behandlet

som en separat, selvstændig gruppe. Ud over Ungdomstopmødet, sagde han, »vil vi åbne BRIKS Netværksuniversitetet, afholde et globalt BRIKS-Universitetstopmøde og indlede en konkurrence for unge diplomater fra BRIKS-landene.

Lukovs tale findes på <http://en.brics2015.ru/>

Foto: Vadim Lukov

RUSSISK BRIKS-formandskab: Putin lover at bringe BRIKS- partnerskab »til et nyt, højere niveau«

Onsdag, 1. april, 2015 – I dag overtog Rusland officielt BRIKS' formandskab, der går på skift, fra Brasilien, og i en tale for at fejre anledningen skitserede den russiske præsident Vladimir Putin gruppens prioriteter i løbet af det kommende år og understregede, at »Ruslands formandskab er dedikeret til at bringe BRIKS-partnerskabet til et nyt, højere niveau. Jeg er sikker på, at dette ikke alene er i BRIKS-landenes befolkningers interesse, men i alle verdens landes interesse«.

Den russiske leder påpegede, at BRIKS er »hjemsted for næsten halvdelen af planetens befolkning«, og alt imens gruppen stadig er ung, så »har den allerede bevist sin virkningsfuldhed«. Dens medlemmer er i færd med at »koordinere

deres politik for afgørende internationale spørgsmål, på en stadig tættere måde, og tager aktivt del i udformningen af en multipolar verdensorden og udviklingen af moderne modeller for verdens finans- og handelssystemer«.

Putin bemærkede, at det kommende BRIKS-topmøde i Ufa den 8.-9. juli falder sammen med to meget vigtige jubilæer: 70-års jubilæet for Sejren i Den store, patriotiske Krig, og 70-året for afslutningen af Anden Verdenskrig. »Bevidste om fortidens tragiske lærepenge«, erklærede han skarpt, »støtter BRIKS-landene vedholdende den fredelige afgørelse af internationale konflikter og fordømmer ethvert forsøg på at anvende magt og pression eller intervention i suveræne landes interne anliggender. Ruslands formandskab vil fokusere på at sætte BRIKS-gruppens muligheder til mest mulig, effektiv gavn for styrkelsen af global sikkerhed og stabilitet«.

En anden topprioritet, understregede Putin, er finansielt og økonomisk samarbejde inden for BRIKS-gruppen. Dette betyder specifikt, sagde han, at støtte vedtagelsen af BRIKS-landenes Strategiske Økonomiske Partnerskab og fremme »lanceringen af den Nye Udviklingsbank og Valutareservefonden (CRA), samt også udvidelsen af samarbejdet inden for sektorerne energi, mineindustri og kommunikationsteknologi«.

Fokus på kultur og ungdom er også en prioritet, sagde Putin. BRIKS vil understrege udvikling af »humanitære kontakter inden for uddannelse, kultur, videnskab og sundhedsområdet«. Under Ruslands formandskab »vil BRIKS' Ungdomstopmøde og det Globale Universitetstopmøde finde sted, og vi vil etablere BRIKS Netværksuniversitet«. Vi vil også gøre en indsats for at udvikle interparlamentarisk dialog, »gennem hvilken parlamentsmedlemmer kan tage direkte del i løsningen af de opgaver, BRIKS-gruppen står overfor«.

Den officielle webside for Ruslands formandskab for BRIKS er <http://en.brics2015.ru/>, der vil sætte fokus på Ruslands formandskabs prioriteter i det næste år, inkludere vigtige

taler, en kalender over kommende begivenheder og grafiske fremstillinger af »BRIKS i tal«, og han bemærkede, at gruppen i sin helhed repræsenterer 42 % af verdens befolkning og 26 % af verdens territorium, blandt andet. Websiden vil så detaljere disse informationer, hvert land for sig.

**Politisk orientering den 30.
marts 2015:**

**Danmark bliver medlem af
AIIB,**

**Asiatisk Infrastruktur-
Investeringsbank!**

Video og lydfil

Med formand Tom Gillesberg

Video udlægges senere i dag, mandag.

Yderligere seks nationer

ansøger om tilslutning til AIIB

28. marts 2015 – Rusland, Brasilien, Danmark, Georgien, Holland og Spanien meddelte alle i går og i dag, at de vil tilslutte sig Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) som grundlæggende medlemmer, og den kinesiske regering byder dem velkommen om bord. Oven i det halve dusin europæiske lande, der allerede havde brudt med Obama om dette spørgsmål, ligner det, der nu sker, en lavine – en lavine, som USA burde gå med i, men det kan kun ske ved at fjerne Obama fra præsidentembedet.

Der er nu over 40 lande, der allerede har tilsluttet sig, eller ansøgt om at tilslutte sig, som grundlæggende medlemmer af AIIB.

Den russiske vicepremierminister Igor Shuvalov sagde til pressen på Boao Forum for Asien (BFA) i dag: »Jeg vil gerne informere jer om beslutningen om at gå med i AIIB«, som Putin har taget, rapporterer RT. »Vi er henrykte over at kunne optrappe samarbejdet inden for den Eurasiske Økonomiske Union (EØU) og Kina ... varernes og kapitalens frie bevægelighed bringer Europas og Asiens økonomier tættere sammen. Dette er sammenflettet med initiativet om Det Nye økonomiske Silkevejsbælte, som det kinesiske lederskab har lanceret«, sagde han.

RT rapporterede også, at Brasilien den 27. marts meddelte, at landet ville tilslutte sig AIIB. Præsident Dilma Rousseffs kontor meddelte i en kort erklæring: »Brasilien er meget interesseret i at deltage i dette initiativ.« Dette er meget betydningsfuldt, ikke kun, fordi Brasilien er et BRICS-medlem, men fordi landet nu bliver den første nation på den vestlige halvkugle til at gå med i AIIB. Flere vil utvivlsomt følge efter.

Det var Spaniens vicepræsident Soraya Saenz de Santamaria, der meddelte Spaniens beslutning om at gå med i AIIB, et initiativ, som spansk erhvervsliv siges at se som et enormt potentiale.

Danske regeringsfolk meddelte oplagt deres beslutning. Kommuniqueet, der blev udsendt af handels- og udviklingsminister Mogens Jensen, kaldte Kinas etablering af AIIB for en betydningsfuld og spændende begivenhed for verdensordenen. Danmarks ambassadør til Kina, Friis Arne Petersen, sagde: »Jeg er meget glad for, at vores regering har taget dette skridt« og tilføjede, at, ved at gå med i AIIB, kan Danmark være med til at fjerne fattigdom i området.

Foto: Den russiske første-vicepremierminister Igor Shuvalov taler ved åbningsceremonien for Boao Forum for Asiens årlige 2015-konference i Boao i den kinesiske, sydlige Hainan-provins, den 28. marts 2015. Shuvalov sagde, at Rusland lørdag havde besluttet at gå med i AIIB

Stor succes for fællesbegivenhed i København: Er vi på vej til atomkrig med Rusland?

Eller til samarbejde med BRIKS-landene om økonomisk udvikling?

For English, see the bottom of the page.

København, den 28. marts 2015 – Henved 85 personer deltog i gårsdagens debatmøde, der blev arrangeret i fællesskab med Russisk Selskab i Danmark og Schiller Instituttet, om spørgsmålet om krig eller samarbejde med Rusland og BRIKS-landene. Talerne ved mødet var:

Jens Jørgen Nielsen, journalist, Ruslandsekspert, foredragsholder og forfatter. Tidligere journalist for Politiken i Rusland, og forfatter til bogen: »På egne præmisser; Putin og det nye Rusland« (2013, forlaget Frydenlund).

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen i Danmark, og uafhængig Folketingskandidat.

De vigtigste elementer i Jens Jørgen Nielsens foredrag var:

1. Hvorfor vi muligvis står over for atomkrig pga. Vestens fejltagelser, inklusive udvidelsen af NATO og EU, planenerne om at opbygge et missilforsvarssystem rettet mod Rusland; samt resultaterne af kuppet i Ukraine, og
2. En af-dæmonisering af Putin ved at beskrive Ruslands bankerotte tilstand, som Putin arvede efter Jeltsins udplyndringspolitik, og Putins bestræbelser for at genrejse Rusland til atter at blive en stor nation, der ønskede at samarbejde med USA, EU og NATO, men som nu føler, at det må trække en streg.

Tom Gillesberg beskrev de enorme muligheder, som BRIKS-landenes lederskab præsenterer, de europæiske landes flugt for

at tilslutte sig den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), samt Schiller Instituttets kampagne for at få Europa og USA til at samarbejde med BRIKS og opnå fred gennem udvikling.

Diskussionsperioden var meget spændende med spørgsmål og kommentarer fra tilhørerne, der blev besvaret af begge talere, og som skabte en virkelig god dialog mellem de forskellige synspunkter hos både talere og blandt tilhørerne.

Mødets betydning blev markant forstærket efter, at spørgsmålet om atomkrig blev sat på dagsordenen i Danmark af erklæringer fra den russiske ambassadør til Danmark for en uge siden. I et interview erklærede han, at hvis Danmark aktivt tager del i missilforsvarssystemet, vil landets skibe blive mål for russiske atomstyrker. Faktisk ringede en af de nationale Tv-kanaler i Danmark til Schiller Instituttet på selve dagen for mødet for at sige, at de sandsynligvis ville sende en reporter for at lave et 10 minutters direkte indslag med interviews af de to talere, men umiddelbart før mødet skulle begynde, sendte de besked om, at det alligevel ikke var muligt for dem at komme.

Seks diplomater fra fire europæiske og asiatiske lande deltog i mødet, inklusive en ambassadør, henved 40 medlemmer eller venner af Schiller Instituttet, medlemmer og venner af Russisk Selskab, samt øvrige interesserede.

Schiller Instituttet i Danmark vil, i ånden fra Manhattanprojektet, nu begynde planlægningen af den næste, store begivenhed.

Flere detaljer om talernes indhold vil følge senere.

Se optagelserne fra Mødet Her

English:

VERY SUCCESSFUL JOINT EVENT IN COPENHAGEN: Are We Headed for

Nuclear War with Russia, or Cooperation with the BRICS?

COPENHAGEN, March 28 – Around 85 people attended yesterday's debate meeting on the question of war or cooperation with Russia and the BRICS countries, which was arranged jointly by the Russian Community in Denmark, and the Schiller Institute.

The speakers were:

Jens Jørgen Nielsen, journalist, Russia expert, lecturer and author. Former journalist for the Copenhagen newspaper {Politiken} in Russia, and author of the book, {Based on His Own Premises, Putin and the New Russia} (in Danish)

Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute and the LaRouche movement in Denmark, and independent candidate for the Danish parliament.

The most important elements of Jens Jørgen Nielsen's speech were:

1. Why we are possibly facing nuclear war because of the mistakes of the West, including the expansion of NATO and the EU, the intention to build up a missile defense system directed against Russia; and the results of the coup in Ukraine, and
2. De-demonizing Putin by describing the bankrupt state of Russia which Putin inherited after the looting policy under Yeltsin, and his efforts to raise Russia up to be a great nation again which wanted to cooperate with the U.S., EU and NATO, but now feels that it has to draw the line.

Tom Gillesberg described the tremendous opportunities presented by the leadership of the BRICS countries, the flight of

European countries to join the AIIB, and the campaign of the Schiller Institute to get Europe and the U.S. to cooperate with

the BRICS and achieve peace through development.

The discussion period was very exciting with questions and comments from the audience addressed by both of the speakers, which made for an extremely good dialogue between the different

vantage points of both the speakers and members of the audience.

The importance of the meeting was significantly heightened after the question of nuclear war was put on the agenda in Denmark statements by the Russian ambassador to Denmark a week ago. He stated in an interview that if Denmark actively joined the missile defense system, its ships would be targets of the Russian nuclear forces. In fact, the one national TV news network

had called in on the day of the meeting to say that they would probably send a reporter to make a 10-minute live interview with

the speakers, but then, just before the start of the meeting, sent a message that they would not be able to come after all.

There were six diplomats from four European and Asian countries in attendance, including one Ambassador, about 40 Schiller Institute members or friends, plus members and friends

of the Russian Community group, and other interested people.

The Schiller Institute in Denmark, following the Manhattan project spirit, will now commence planning for the next big event. More details on the content of the speeches will come later.

**Optagelserne fra debatmødet
med Jens Jørgen Nielsen,
Ruslandsekspert,
og Tom Gillesberg den 27.
marts kl. 19:
På vej mod atomkrig med
Rusland?
Eller samarbejde med BRIKS-
landene?**

Lydfil:

Video 1. del (Tom Gillesbergs tale begynder 55 min. inde i optagelsen.)

2. del:

Omdel gerne invitationen.

Farvet version:

Download (PDF, Unknown)

Sort/hvid version:

Download (PDF, Unknown)

Russisk Samfund i Danmark – www.russam.dk

Schiller Instituttet – www.schillerintitut.dk – 35 43 00 33,
53 57 00 51

Russisk Samfund i Danmark og Schiller Instituttet inviterer til debatmøde:

På vej mod atomkrig med Rusland? Eller samarbejde med BRIKS-landene om økonomisk udvikling?

Fredag den 27. marts kl. 19:00

**Salen, Medborgerhuset på Biblioteket, Danasvej 30
B, Frederiksberg**

Talere:

Jens Jørgen Nielsen, journalist, ruslandsekspert, underviser og forfatter. Tidligere journalist for Politiken i Rusland og forfatter til bogen "På egne præmisser, Putin og det nye Rusland".

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen i Danmark, og kandidat uden for partierne til Folketinget.

Gratis adgang

For 25 år siden var verden i en tilstand af eufori. Den kolde Krig var slut, og russerne ønskede at opbygge et fælles europæisk hus sammen med vesteuropæerne. I dag er vi måske tættere på en atomkrig end under Den kolde Krig. Hvordan og hvorfor er vi endt der? Og hvilken rolle har både NATO's og EU's udvidelse spillet i den udvikling? Jens Jørgen Nielsen

kommer med sin vurdering af baggrunden for den eskalerende og farlige udvikling.

Drivkraften i den strategiske krise er spændingen mellem det voksende kollaps af det vestlige, transatlantiske finanssystem og fremvæksten af en ny global magtfaktor i form af BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), som er blevet omdrejningspunktet for etableringen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Tom Gillesberg vil fremlægge et alternativ til konfrontation og krig. Danmark, Europa og USA bør samarbejde med BRIKS, der allerede er i færd med at etablere en Ny Udviklingsbank og en monetær fond.

Kina er med sin politik for Den nye Silkevej i gang med at bygge infrastrukturprojekter og etablere nye kreditinstitutioner, som Danmark og resten af verdens nationer er blevet inviteret til at deltage i, og som vil muliggøre økonomisk udvikling og samarbejde mellem alle verdens lande.

Kom til mødet og vær med i netop den diskussion, der vil afgøre vores fremtid.

Invitér venligst andre og videresend denne invitation til dine kontakter.

**EIR: Krigsfremstød mod
Rusland:
Briterne og Obama vil
udstationere militær til**

Ukraine

23. marts 2015 – Efter uger med forsinkelser frem og tilbage meddelte Pentagon den 19. marts, at amerikansk militærpersonale vil blive udstationeret til Ukraine i slutningen af april måned for at uddanne ukrainske bevæbnede styrker. Missionen, der omfatter 300-600 faldskærmstroppe fra den 173. Luftbårne Brigade, der er baseret i Vicenza, Italien, iflg. Pentagons meddelelse den 12. februar, går ud på at uddanne styrker fra Nationalgarden (der er inficeret, hvis ikke domineret, af nazistiske militser) i at forsvare sig bedre imod »russernes og oprørernes artilleri og raketter«. Missionen var blevet udsat for at afvente udfaldet af Minsk-aftalerne om en våbenhvile.

Download (PDF, Unknown)

Obama ydmyget: Vestlige nationer tilslutter sig AIIB – Et lille 'Pearl Harbor' for Obama

Paris, Nouvelle Solidarité, 25. marts 2015 – Le Figaro bragte en højst interessant leder, dateret 20. marts., om implikationerne af, at fire store europæiske nationer tilslutter sig den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, på trods af USA's forsøg på at standse dem. Alt imens visse elementer i artiklen ikke er korrekte mht. de kinesiske hensigter, så rammer artiklen plet mht. det jordskælv, det

repræsenterer over for Obamas politik.

»Aldrig er forræderiet så stort, som når det begås af ens venner. Med beslutningen om at tilslutte sig AIIB, kastede Storbritannien en sten i dammen, der lavede krusninger ... For præsident Obama, der gjorde Det asiatiske Stillehavsområde til omdrejningspunktet for sin politik, svarer dette til en krigserklæring. Set fra Det Hvide Hus er AIIB en Beijing-manøvre for at svække amerikansk indflydelse og forstærke sin egen, regionale overhøjhed. Den kendsgerning, at en historisk, amerikansk allieret, medlem af G7 og NATO-grundpille har besluttet at tilslutte sig denne rivaliserende klub, er et slag i ansigtet ... først og fremmest, fordi det understreger fremvæksten af yuan som en reserve- og vekselvaluta. Og også, fordi det forårsagede en implosion af den vestlige blok: Opmuntret af briternes frimodighed var Australien og Sydkorea, der oprindeligt var de første til at misbillige initiativet, de første til at erklære deres potentielle interesse, der i denne uge blev efterfulgt af Italien, Tyskland og Frankrig! Endnu andre har stillet sig op i køen. Et lille Pearl Harbor for Washington.«

Den 24. marts blev den samme diskussion ført i bedste morgensendetid på BFM Radio, Frankrigs førende business-kanal, på en meget fremtrædende måde. BFM Radio rapporterede om spørgsmålene, og bemærkede så USA's modstand mod de allieredes tilslutning. »Og hvad så«, sagde hovedkommentatoren Stéphane Soumier. »Frankrig har, med sine svage, finansielle kapaciteter, ikke råd til at afvise sådanne muligheder.« Dækningen inkluderede et interview med en indisk ekspert, der sagde, at problemet med Verdensbanken og den Asiatiske Udviklingsbank (ADB) er, at de kun finansierer små og bæredygtige vækstprojekter. Vi har store infrastrukturprojekter og atomkraft, der skal udvikles, sagde han og tilføjede, at Indien er lykkelig over at have en bank, der kan betjene landets behov.

Den anden begivenhed, der skaber krusninger på vandet her i

Frankrig, er de fremskredne forhandlinger mellem det franske oliekompagni Total, det russiske Novatek og CNPC [China National Petroleum Corporation] om en 15 mia. dollar stor investering i Yamal LNG [Liquified Natural Gas]-projektet i Sibirien. Målet er at have investeringen på plads inden årets udgang.

Wall Street er urolig over projektet iflg. dækningen i *Wall Street Journal*, der bemærker, at Totals direktør Patrick Pouyanné tog jobbet efter at »Totals forrige chef, Christophe de Margerie, blev dræbt i et flystyrt i Rusland. Ligesom hr. de Margerie byder hr. Pouyanné investeringer inden for politisk risikable områder velkommen«, skriver *Wall Street Journal* ildevarslende, »for mange af hans konkurrenter har også satset stort på Rusland og befinder sig nu i en knibe.«

Russisk ekspert gentager Moskvas politik over for europæisk missilskjold, som Danmark muligvis skal med i

24. mrs. 2015 – NATO har russiske atomvåben på hjernen, især efter den russiske ambassadør til Danmarks bemærkninger i weekenden om, at hvis Danmark bliver en del af NATO's missilforsvarssystem, kunne de danske skibe blive mål for russiske atomvåben. Storbritanniens forsvarsminister Michael Fallon er i Bukarest, hvor han erklærede, at »hverken Rumænien

eller Storbritannien vil lade sig intimidere af trusler mod deres alliance eller dens medlemmer.«

Den russiske forsvarsekspert Igor Korotchenko, chefredaktør for Ruslands Nationale Forsvarsmagasin, sagde imidlertid til TASS, at han ikke tror, Danmark virkelig har noget at frygte, eftersom han alligevel ikke tror, Danmark bliver en del af NATO's BMD-system.

»Jeg tror, at det danske politiske og militære lederskab vil afveje alle potentielle risici og sluttelig ikke vil indgå i de programmer, der har en destabiliserende virkning på den internationale strategiske stabilitet«, sagde han. »Ethvert NATO-medlemsland, der indgår i Det europæiske Missilforsvarssystem ('Missilskjoldet', -red.) ved at opstille på dets territorium infrastruktur (kommandocentre, interceptor-anlæg, radarer), og som ligeledes har flådefartøjer, der er udstyret med Aegis-systemet, bør være klar over, at disse faciliteter vil blive anset for at være potentielle mål for de Russiske Bevæbnede Styrker«, sagde Korotchenko, hvilket er en gentagelse af de erklæringer, som Rusland i årevis er kommet med, mht. NATO's missilskjold.

Foto: HDMS Absalon, (L 16), støtteskib. Søværnet har to sådanne skibe, L 16 og L 17, HDMS Esbern Snare. Skal disse skibe indgå i Det europæiske Missilskjold?

NATO har ingen forsvarsevne;

Rusland har

24. marts 2015 – I London har Underhusets Forsvarskomite udgivet en rapport, der kræver, at Storbritannien genopbygger de forsvarskapaciteter, som det har forladt, siden afslutningen af den kolde krig.

»Verden er mere farlig og ustabil end på noget tidspunkt siden afslutningen af den kolde krig«, sagde rapporten. »Men Storbritanniens aktuelle forsvarsforudsætninger forslår ikke i dette forandrede miljø ... Storbritannien må genopbygge sine konventionelle kapaciteter, der er blevet udhulet, siden den kolde krig.« Iflg. AFP krævede rapporten, at Storbritannien imødegik sin forpligtelse om at bruge 2 % af BNP på forsvaret, men at selv dette ikke ville være nok. »Det er af vital betydning, at vi gentænker de grundlæggende antagelser for planlægningen af vores forsvar, hvis vi skal være med til at standse det styrt ud i kaos, der truer med at brede sig fra det vestlige Middelhavsområde til Sortehavet«, sagde rapporten.

Men den virkelige historie er imidlertid: Rapporten påpeger, at Rusland kan udstationere 150.000 tropper på 72 timer (som de gentagne gange har demonstreret under store snapøvelser i de seneste to år), men at det ville tage NATO seks måneder at gøre det samme.

Foto: Rusland har under mange senere snapøvelser bevist, at de kan udstationere 150.000 tropper på 72 timer.

Rusland afslutter seks dages øvelser; viser udenlandske militærattachéer rundt i Nationalt Forsvarscenter

22. marts 2015 – Det russiske militær forestod en hidtil uhørt rundvisning i Ruslands Nationale Forsvarscenter den 21. marts, til hvilken forsvarsattachéerne fra udenlandske ambassader i Moskva, inkl. dem fra NATO-lande, var inviteret for første gang nogen sinde. Dette skete på den sidste dag af Ruslands seks-dages militærøvelser, der startede, da den russiske præsident Putin beordrede en snapøvelse i den Nordlige Flåde/Arktiske Flådekommando, der også involverede luftstyrker og flere andre militærdistrikter. Den Nordlige Flåde er den russiske flådes »strategiske« flåde, der har de fleste ubådslancerede ballistiske missiler.

Denne rundvisning i »det helligste af det allerhelligste«, som reporteren fra Kanal 1 Rusland kaldte det, var hovedhistorien på russisk nationalfjernsyn den 21. marts. Det Nationale Forsvarscenter åbnede for blot et par måneder siden.

Seks-dages øvelsen involverede udstationering af Iskander-missiler, der kan medføre atomsprænghoveder, i Kaliningrad, den vestligste, russiske enklave, der tidligere var Østpreussen; udstationering af TU-22M langtrækkende Backfire-bombefly, der kan medføre atomsprænghoveder, til Krim; og af 76.000 militært personale, 41 skibe, 15 ubåde inkl. fremskudte atomubåde, samt 110 krigsfly og kamphelikoptere.

Anatoli Antonov, den russiske viceforsvarsminister, gav introduktionen til dem, der blev vist rundt i det Nationale Forsvarscenter. Militærattachéerne fik vist filmklip fra de overståede øvelser. Kinas *Xinhua* rapporterede, at Antonov om

øvelsen sagde – hvilket efterlod et umiskendeligt indtryk: »Moskva har udelukkende handlet på en defensiv måde for at sikre sin nationale sikkerhed. Vi søger ikke konfrontation med NATO. Vi ønsker, at vores samarbejde skal udvikle sig.« Han bemærkede, at NATO-fly konstant flyver langs Ruslands grænser uden, at Rusland besvarer det med den form for »hysteri«, der har ledsaget denne uges russiske manøvrer.

Andrei Kartaplov, vicechef for de Væbnede Russiske Styrkers generalstab, sagde, iflg. *Xinhua*, at Rusland fortsat vil afholde overraskelsesøvelser. Antonov sagde, at de fortsat vil invitere udenlandske repræsentanter til dem. »Vi ønsker at samarbejde og leve i fred«, tilføjede Antonov og opfordrede indtrængende de udenlandske attachéer til at aflevere ærlige rapporter og ikke fremstille russerne som »monstre«.

Den russiske præsident Putin beordrede bygningen af det Russiske Nationale Forsvarscenter i maj 2013, og det blev operationelt i december 2014. I RT den 1. dec. 2014 blev det sagt, at blandt de opgaver, centret skal varetage, er »døgnovervågning af militære trusler mod Rusland, især affyring af ballistiske missiler og opstilling af strategiske atomvåben«.

Foto: Ved en tidligere lejlighed viste præsident Vladimir Putin præsidenterne for Belarus, Kasakhstan, Armenien og Kirgisistan rundt i det nye Forsvarskontrolcenter.

RADIO SCHILLER den 23. marts 2015:

Danmark skal gå med i Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank

Med formand Tom Gillesberg

Flere reaktioner på den russiske ambassadør til Danmarks udtalelser

København, 21. mrs. 2015 – I yderligere reaktioner i diskussionen, der blev fremprovokeret af den russiske ambassadør Vanin i en artikel i Jyllandsposten, sagde Karsten Jakob Møller, emeritusforsker ved Dansk Institut for Internationale Studier, DIIS, og tidligere militærattaché i Rusland, Hviderusland og Ukraine: »Retorikken bliver mere og mere skinger, og hvis der bliver optræk til en ny krise, kan tingene meget let komme ud af kontrol. Hvis Vesten f.eks. begynder at støtte Ukraine med våben og sende militærinstruktører, vil russerne se det som en åben krigserklæring. Så kan det hurtigt udvikle sig til noget, ingen kan kontrollere.«

Søren Riishøj fra Syddansk Universitet frygter, at konflikten med Rusland kan føre til krig. Der foregår en propagandakrig, der eskaleres fra begge sider. Alt imens han erklærede, at Rusland er svagere og mere isoleret, og forsøger at true med at bruge atomvåben, så »må vi håbe, at man holder sig til propagandakrigen, så det hele ikke eksploderer, sådan som vi så ved starten på Første Verdenskrig, der begyndte med et mord i Sarajevo. Men hvis der sker et sammenstød i luften mellem et russisk og et vestligt fly, kan situationen hurtigt eskalere. I værste fald kan man ende med at udløse en atomkrig i Europa.«

Se også: 20. mrs.: [»Russiske Iskander-missiler til Kaliningrad bør ikke overraske nogen«](#)

Foto: Russiske Iskander-missiler